

เอ็กซ์ไฟล์เดือนตุลาคม ๒๕๕๓

บันทึกการเดินทาง

เดือนตุลาคมเป็นช่วงปิดภาคการศึกษา ผมเดินทางน้อยลง แต่ก็ยังมีงานมากเหมือนเดิม โดยเฉพาะตรวจข้อสอบ และต้องดูแลพ่อที่ยังป่วย เหมือนโชคช่วยที่ทุกอย่างผ่านไปได้

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง)

๑. วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ๑๓.๕๐ น ที่บริเวณสำหรับนั่งดูอากาศยาน ทำอากาศยานดอนเมือง ภายหลังเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ สอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ประเภทภาคีวิศวกรรมโยธา (พิเศษ) ที่สภาวิศวกร ๒. วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ราว ๒๒.๐๐ น ที่ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ เมื่อเดินทางกลับจากการบรรยายที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น วันนี้ผมแหย่ทั้งวัน เดินทางออกจากอุบลราชธานีราว ๐๔.๐๐ น ท้องเดิน จอดแวะตลอดทาง โชคดีที่หายทันก่อนเวลาบรรยายเพราะยาเม็ดสุดท้าย ตกเย็น เพื่อนอาจารย์ที่ไปสัมมนาที่ขอนแก่น (ผศ.กฤษณ์ ศรีวรรณมาศ) กรุณาขับไปกินอาหารอร่อย และแวะส่งที่ทำอากาศยาน ผมหลับอยู่นานในห้องรับรองของการบินไทย และไปหลับอย่างอุ่นสบายต่อในอากาศยาน โชคดีที่ขากลับกรุงเทพ ได้นั่งชั้นธุรกิจ ทั้งที่จ่ายเงินซื้อตั๋วชั้นธรรมดาต่ำกว่าปกติ (Promotion) ๓. วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๑๓.๕๐ น ที่ทำอากาศยานอุบลราชธานี เดินทางไปประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ สอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ประเภทภาคีวิศวกรรมโยธา (พิเศษ) ที่สภาวิศวกร และ ๔ 300-622R HS-TAP “ปทุมธานี” จากหน้าต่างของ 737-4D7 HS-TDK “ศรีสุราษฎร์” ถ่ายเมื่อเวลาประมาณ ๑๓.๕๐ น วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ ระหว่างเดินทางกลับจากสัมมนาภาคีวิศวกรรมโยธา ที่ชลบุรี และ ๕. ถ่ายขณะอากาศยานกำลังลดระดับ น่าจะอยู่ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ สถานการณ์น้ำไม่ได้เป็นอย่างที่หลายคนตื่นตระหนก

ภาพล่าสุดของอากาศยานเช่า Boeing 777-35R/ER HS-TKH นามพระราชทาน “ดารภา” – Darabha (อีกสองลำคือ 777-35R/ER VT-JEA ตาปี และ 777-35R/ER VT-JEJ เดชอุดม)

วันที่	จาก	ไป	เที่ยวบิน	Departue time	เพื่อ
12	อุบลราชธานี	กรุงเทพ	Nok	13.50	
12	กรรมการสอบภาคีวิศวกรพิเศษ สภาวิศวกร (วันที่ 12)				
12	กรุงเทพ	อุบลราชธานี	Nok	6.10	
14	อุบลราชธานี	ขอนแก่น	รทกบต์	4.00	
14	บรรยาย วัสดุ ที่ขอนแก่น				
14	ขอนแก่น	กรุงเทพ	TG	20.50	
15	กรุงเทพ	อุบลราชธานี	Nok	6.10	
18	อุบลราชธานี	กรุงเทพ	TG	15.30	
19	ประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสอบภาคีวิศวกรพิเศษ สภาวิศวกร				
20	กรุงเทพ	อุบลราชธานี	Nok	6.10	
27	กรุงเทพ	อุบลราชธานี	TG	13.50	กลับจากสัมมนาภาคีฯ

ตารางเดินทางเดือนตุลาคม ช่วงปิดภาคเรียน เดือนนี้ เดินทางน้อย แต่งานก็ไม่ได้ลดลงค่าเดินทางกับรายได้อีกแล้วติดลบเหมือนเดิม

๓๐ ตุลาคม ผมเดินทางโดยรถยนต์ ไปร่วมสัมมนาอาจารย์ ภาควิชา วิศวกรรมโยธา ที่จังหวัดชลบุรี รถออกจากมหาวิทยาลัยราว ๒๒.๐๐ น ถึงเช้า หนึ่งหนาวไปทั้งคืน (ผมไม่ชอบนั่งรถปรับอากาศนาน ๆ เพราะอากาศหนาวเย็น มักทำให้เจ็บป่วยไปหลายวัน)

มีเรื่องเล่าดังนี้ สัมมนาทั้งวัน ตกเย็น ไปกินอาหารทะเลร้านดัง ดินแดนที่วิดิทัศน์จอยักษ์ เป็น Concert ของสองนักร้องที่ได้ชื่อว่าตำนานแห่งโลก คือ Paul Simon และ Art Gafunken ที่หวนกลับมาแสดงสดแบบ Unplug ว่าถึง Gafunken นั้น บางคนเคยบอกว่า เขาควรจะเป็นนักฟิสิกส์ชื่อดังของโลก มากกว่าที่จะเป็นศิลปิน (Gafunken เรียนฟิสิกส์ ที่ California Berkley ขณะที่ Simon น่าจะเรียน Art หรือ Humanity ที่ UCLA) แต่ก็เป็นที่พิสูจน์ว่า คนเก่ง ก็ต้องเก่งจริงวันยังค่ำ อาจารย์รุ่นใหม่ที่ไม่รู้จักนักร้องทั้งคู่นี้ตกใจ ที่ได้เห็นภาพคนดูมีดฟ้ามัดดิน ผมมีซีดีการแสดงครั้งนี้อยู่ด้วย จึงแนะนำให้อาจารย์ลองไปซื้อหามาฟังดู พร้อมกับแนะนำบางเพลงที่เชื่อว่า อาจารย์เคยได้ยินผ่านหูแน่นอน อาทิ Sound of Silent, Scarborough fair, Boxer, Dawn in the willow garden สองเพลงแรกนั้น เป็นเพลงเอกในภาพยนตร์ The graduate ที่ทำให้ ดัสติน ฮอฟแมน ได้ตุ๊กตาทองตัวแรก

ตกค่ำ ลูกศิษย์กลุ่มหนึ่ง (ชนกฤติ ประวิทย์) รับไปโรงเบียร์เยอรมัน ผมไปกินร้านนี้เกือบทุกครั้งที่ไม่ไปพักยา วันนี้ตั้งใจจะกิน Pizza สูตรตั้งของร้าน แต่ไป ๆ มา ๆ ได้กินเนื้อแกะด้วย เสียตายที่วันนี้ไม่มีดนตรี เพราะปกติ หากมีดนตรี เจ้าของร้านชาวเยอรมัน มักจะขึ้นไปร้องเพลงโชว์พลังเสียง Tender (เป็นระดับเสียง

ที่ถือเป็นตัวเอกฝ่ายชายใน Opera) ทักทายแขกในร้าน ผมใช้เวลาไม่นานนักก็กลับไปนอน เพราะยังไม่หายป่วย แต่ก่อนนอนก็ต้องตรวจสอบวิชาสุดท้ายของนิสิตชั้นปีที่ ๔ ซึ่งมีคนเรียน ๒๗ คน แปลกที่ส่วนใหญ่ทำได้อะแนนดี

รุ่งขึ้น ผมตื่นเช้า เพราะลูกศิษย์ (น้องหนุ่ม – จรินทร์ หล่อประดิษฐ์ชัย) และภรรยา (น้องปอย) จะขับรถจากพนัสนิคมมารับ ปกติหากมีเวลา ผมจะพยายามไปไหว้คุณแม่ และคุณพ่อของน้องหนุ่ม เนื่องจากเวลาจำกัด น้องหนุ่ม และน้องปอยจึงพาผมไปที่คลินิกของพี่ชาย ใช้เวลาราวสองชั่วโมง ไปกินอาหารทะเล ดูบรรยากาศยามฟ้าเบือนฝน นกทะเลจับเจ้าอยู่บนเรือ เพราะคลื่นแรง น้ำขุ่น หากินไม่ได้ แต่ก็ยังมีบางตัวที่กล้าหาญ ดำดิ่งลงไปหาปลา หลังจากนั้น น้องหนุ่มและน้องปอย ก็ขับ Mercedes คันใหม่ ไปส่งผมที่กรุงเทพฯ น้องปอยบอกผมให้เตือนน้องหนุ่มว่าขับรถเร็วมาก น้องหนุ่มตอบว่า ขับเร็วเหมือนอาจารย์

สายน้ำกับลมหนาว

ในที่สุด น้ำก็ไม่ได้ท่วมอุปสรรคธานี หลาย ๆ คนคงผิดหวัง โดยเฉพาะผู้ที่จะได้โอกาส หรือมีผลได้จากน้ำท่วม ผมเคยบอกแล้วว่า อย่างนี้ถ้าพิบัติภัยจะสร้างความเสียหายให้กับทุกคน เพราะหลาย ๆ คนรอคอยน้ำท่วมใจจดใจจ่อ แปลว่าได้ประโยชน์จากน้ำท่วม คิดเอาเองเถอะว่าในประเทศไทย คนเหล่านี้คือใครที่จะได้แสดงบทผู้เสียสละ ผู้เก่งกล้าพยากรณ์ หรือนักแก้ปัญหาด้วยง อย่าเดานะครับว่า เพราะผมเชื่อว่า ท่านเดาถูกต้องล้านเปอร์เซ็นต์

ค่าวันหนึ่ง หลังอาหารมื้อค่ำ ผมใช้เวลาเดินดูรถ Die cast ที่เป็นของสะสมพบรถญี่ปุ่น ซึ่ง Tommy สร้างเป็น Collection พิเศษ เนื่องในโอกาสครบรอบ ๔๐ ปี เป็นรถยนต์ TOYOTA ซึ่งวิ่งเกิ้ลถนนเมืองไทยสมัยผมเป็นเด็ก อยากซื้อทุกคัน แต่ซื้อไม่ลง เพราะบางคันห่วยมาก ที่สวย น่าสะสมและมีราคาแน่นอน คงมีสองรุ่น คือ Colona และ Crown ทั้งสองคันสีขาวเบาะแดง และเปิดประตูได้เดือนนี้หมดไปกับรถหลายเงิน ทั้งท รายได้ก็ติดลบ

Day/Time	9:00-10:00	10:00-11:00	11:00-12:00	12:00-13:00	13:00-14:00	14:00-15:00	15:00-16:00	16:00-17:00	17:00-18:00	18:00-19:00	19:00-20:00	20:00-21:00	21:00-22:00
Monday					ENGLISH (2 LECTURES) 004								
Tuesday					ENGLISH (2 LECTURES) 004								
Wednesday					ENGLISH (2 LECTURES) 004								
Thursday					ENGLISH (2 LECTURES) 004								
Friday					ENGLISH (2 LECTURES) 004								
Saturday					ENGLISH (2 LECTURES) 004								
Sunday					ENGLISH (2 LECTURES) 004								

ตารางสอนภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ยังขาดวิชา ๑๓๐๕ ๔๒๖ การออกแบบอาคาร ซึ่งไม่แน่ว่าจะมีคนลงทะเบียนเรียนหรือไม่

Day/Time	9:00-10:00	10:00-11:00	11:00-12:00	12:00-13:00	13:00-14:00	14:00-15:00	15:00-16:00	16:00-17:00	17:00-18:00	18:00-19:00	19:00-20:00	20:00-21:00	21:00-22:00
Monday													
Tuesday					THAI LANG (4) 1, 10, 204 004								
Wednesday													
Thursday													
Friday					THAI LANG (4) 1, 10, 204 004								
Saturday													
Sunday													

ตารางสอนภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ ที่มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ดูจากระบบทะเบียน มีนิสิตลงทะเบียนแล้ว ๑๑๐ คน

อีกสองเดือนจะสิ้นปี

ผมจะไม่มีแผนการอะไรในชีวิตว่า ปลายปีจะทำอะไร และต้นปีหน้าจะเริ่มทำอะไร ดูตารางเดินทางในเดือนธันวาคม เห็นว่าต้องเดินทางทุกสัปดาห์ ละสองครั้ง นอกจากสอนหนังสือแล้ว ก็ยังมีเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการที่สกอ. หรือประชุมที่สภาวิศวกร หรือที่วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เปรียบเทียบรายรับรายจ่าย ก็คงติดลบเหมือนเดิม

นอกจากรูปถ่าย Airport rail Link และสะพานข้ามแม่น้ำตาปี จากอนันตศักดิ์ ประภัสสร สะพานปางแงะ ปางยางใต้จากอิสเรศ สุวรรณ สะพานแขวนและกำแพงกันดินที่แม่น้ำป่าสัก หล่มสัก เพชรบูรณ์ จากกิติภูมิ จันทร สุริยศักดิ์ บิณฑ์ ผมได้รูปถ่ายจากลูกศิษย์หลายคน จะอย่างไรเสีย ผมก็ขออนุญาตทยอยขอบคุณ เพราะมีคุณคามาก ใช้สอนหนังสือได้หลายวิชา

วิเชษฐ สิทธิแก้ว (อ้าย) ลูกศิษย์ที่

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึง ๒๕๔๕ ส่งรูปกำแพงเมืองจีน (Great China wall) พระราชวังหลวง หรือพระราชวังต้องห้าม สนามกีฬา Olympic (Main stadium และ Arena สำหรับแข่งขันว่ายน้ำ ซึ่งเป็นนวัตกรรมของการก่อสร้างอาคารสาธารณะ) การก่อสร้าง และสภาพบ้านเมืองในสาธารณรัฐประชาชนจีน

รูปเขื่อนพระรามที่หก เขื่อน

คอนกรีตแห่งแรกในประเทศไทย ถ่ายตอนที่ระดับน้ำขึ้นสูงจนเท่ากับช่องเปิดของบานประตู หรือระดับต้นน้ำ และทำynnน้ำ ไม่แตกต่างกัน (ราวช่วงเดือนตุลาคม) และแท่นเจาะสำรวจปิโตรเลียมในจังหวัดกาฬสินธุ์ จาก รักตระกูล ศรีคำ ลูกศิษย์จาก มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปกรณ ศิรินันท์ธนานนท์ (หญิง)

ลูกศิษย์ที่มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีมหานคร เมื่อปี ๒๕๕๒ ที่ไปเรียนกฎหมายภายหลังจบวิศวกรรมศาสตร์ ปัจจุบันทำงานอยู่ในบริษัทใหญ่ ที่ดำเนินกิจการสำรวจ และผลิตน้ำมัน หญิงจึงมีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศบ่อย รูปที่ส่งให้ จะเป็นรูปโบราณสถานสำคัญในอิตาลี อาทิ หอเอน Pisa วิหาร Pantheon Coliseum

ลูกนกกับลูกคน

ปลายปี ๒๕๕๒ เครื่องปรับอากาศที่ห้องผมเสีย ลูกศิษย์ผม (เอ๋-พงษ์พันธ์ ลิ้มปอนันตชัย) บอกว่าจะพาช่างไปดูให้ (เอ๋อยู่ที่ลพบุรี) หากไม่คุ้มที่จะซ่อมก็ควรซื้อใหม่ ผมผลัดผ่อนให้เอ๋รอสักเดือน เพราะที่ Compressor เครื่องปรับอากาศ มีนกแขกเต้า หรือนกเขา (มันคล้ายกันมาก ผมแยกไม่ออกว่าเป็นนกอะไรแน่ เพราะมันไม่เคยร้องให้เราได้ยินเสียง) กำลังสร้างรัง ทำทางจะวางไข่ ผมทนอยู่อย่างไม่มีเครื่องปรับอากาศอยู่นานสามเดือน เพราะไขฟองหนึ่งหล่นลงพื้น แล้วแตก แต่เห็นมีไข่อีกฟองหนึ่งให้แม่กกนอนกก วันหนึ่ง ผมไม่เห็นทั้งแม่กกและลูกนก ทั้งรังว่างเปล่าโดยบิน ผมดีใจว่า จะได้ไม่ต้องมาทนนั่งเซ็ดล้างซั๊งก ทั้งที่ใจหนึ่งก็สงสัยตัวเองว่า ทนรอมันทำไม เอ๋พาช่างไปซ่อมเครื่องปรับอากาศจนเป็นปกติ ภายหลังผมเก็บซากรังนกไปทิ้ง แล้วทำความสะอาดระเบียบวันหนึ่งในเดือนกันยายน เป็นช่วงเวลาที่ชีวิตต้องยุ่งยากกับเรื่องรอบด้าน ผมเห็นนกเขา หรือนกแขกเต้า ไม่รู้เป็นตัวเดิมหรือเปล่า นอนกกไข่ออกมาอยู่ที่เดิม มันคงสร้างรังใหม่ เพราะรังเดิมรื้อทิ้งไปแล้ว ผมเอาแผ่นพลาสติกปูลาดที่พื้น เพื่อจะได้ไม่ต้องเสียเวลาเซ็ดล้างซั๊งก แม่กกที่เคยตื่นตระหนก ตอนนั้นดูมันคุ้นเคยกับผมแล้ว นอนจ้องอยู่หนึ่ง ๆ วันหนึ่งเห็นแม่กกหายไปจากรัง ผมแอบเปิดม่านที่กระจกห้อง ถ่ายรูปไข่นกในรัง แล้วประมาณว่า คงต้องใช้เวลาร่วมเดือน กว่าลูกนกจะโผล่ออกมาดูโลก ที่ไหนได้ อีกสองสัปดาห์ถัดมา ผมเห็นลูกนกตัวหนึ่ง โผล่ออกมาจากใต้ปีกแม่ของมัน ตั้งใจว่า โอกาสเหมาะ ๆ จะถ่ายรูปลูกนกไว้ดู ก่อนที่ปีกมันจะกล้า ขามันจะแข็ง โบบินจากรังไป ผมคาดคิด เพราะลูกนก และแม่กกจากไปเร็วเกินคาด ภายในเวลาหนึ่งหรือสองสัปดาห์ ทั้งไว้เพียงรังเปล่า ซั๊งก และเศษขน ให้เก็บกวาด และล้าง

แม่กและลูกนก ช่างนำชิงชิงนัก ยามจะตกไขกกลูกก็มัยไม่ไถ่ถาม พักพิงอยู่นานจนลูกไผ่ล่อออกมาจากเปลือกไข่ ขนขึ้น ปีกขากล้าแข็งบินได้ แล้วก็จากหายไปไม่รำลา ไม่ยอมให้โอกาสแม้แต่จะถ่ายรูป เหตุที่เป็นเช่นนี้คงเพราะมันเกิดเป็นนก

ลูกคน ก็เหมือนลูกนกแหละ บ่อยครั้งที่ต้องเปลืองเวลา เจ็บปวดหลาย ๆ ครั้งจนลืมนี่ว่า เป็นหน้าที่ เป็นเวรกรรม เป็นเรื่องปกติ หรือซาชินว่า เพราะเราเกิดมาเป็นมนุษย์ แปลกที่ลูกนกจากไปแล้วคงไม่ได้หวนกลับมา เพราะต่อให้มันพลัดหลง หรือปีกหัก เราคงไม่มีปัญญาที่จะช่วยรักษา เยียวยา ผิดกับลูกคน จนต้องบอกว่า กรรมอะไร ที่ไม่ไปเสียให้พ้น ๆ เพื่อนบางคนถามผมว่า ไม่สะใจหรือว่า กรรมเวรมีจริง และทำหน้าที่อย่างรวดเร็ว ผมว่าไม่ดีกว่า เห็นคนอื่นชดใช้เวรกรรมก็เป็นเวรกรรมของเขา จะดูให้เป็นกรรมติดตาติดใจทำไม

นายช่างแห่ง Donald Duck

คงไม่มีใครไม่รู้จัก โดนี่ล เดซี ปูเป็ต ยาเป็ต และหลานเป็ต เพศผู้สาม เมียสาม ในอมตการ์ตูนของ Wald Disney แต่ผมเชื่อว่าน้อยคนจะรู้จักเพื่อนฝูงของโดนี่ล ดัก ซึ่งเป็นสัตว์ต่าง ๆ หนึ่งในนั้นคือ Gyro Gear loose ชื่ออ่านว่า “จิโร” (ในการ์ตูนภาคภาษาไทย ออกเสียงว่า “จิโร” เข้าใจว่าจะออกเสียงแบบติดตลก เพราะออกเสียงชื่อของหลานเป็ตตัวซึ่งชื่อว่า Hewy – ฮิวอี้ เป็น “ฮ่วย”) ส่วนยามสกุล Gear loose แปลตรงตัวว่า “เกียร์หลุด” หมายถึงทำอะไร ล้มเหลวทุกทีความจริง จิโร มีได้ทำอะไรแล้วล้มเหลว แต่มักโชคเข้า และไม่ได้เงินเสียมากกว่า จิโร มีผู้ช่วยอยู่หนึ่งตัว เป็นตุ๊กตา หัวเป็นหลอดไฟ เวลามันคิดอะไรได้ หลอดไฟจะสว่างวาบ ๆ ทุก ๆ วัน จิโรจะ่วนอยู่กับการค้นคิดสิ่งประดิษฐ์ ขณะที่ผู้ช่วยก็เล่นสนุกไปวัน ๆ เหมือนกัน สิ่งประดิษฐ์ของจิโร แก้ปัญหาให้กับครอบครัวเป็ต และอีกหลาย ๆ คน แต่จิโรก็ไม่เคยได้เงิน หรือได้ร่ำได้รวยกับผลงานเหล่านั้น ตั้งใจรอ Order สั่งซื้อสิ่งประดิษฐ์ แต่ที่พบในตู้จดหมาย อย่างมากก็แค่ใบค่าน้ำค่าไฟ แต่จิโรก็ยังคงเป็นนักประดิษฐ์อยู่ดี ผมว่าชีวิตของนายช่างบางคนคล้ายจิโร ที่วัน ๆ คอยแก้ปัญหาให้ชาวบ้าน จนไม่ได้ทำอะไรให้ตัวเอง ผมไม่เหมือนจิโร เพราะไม่ได้อยากเป็นนักประดิษฐ์ ไม่มุ่งมั่น แต่เหมือนเพียงเศษเสี้ยวที่ต้องแก้ปัญหาให้ชาวบ้านมากกว่าแก้ปัญหาของตัวเอง

Gyro Gear loose วิศวกร ที่ทำอะไรไม่ได้เงิน กับผู้ช่วยหัวหลอดไฟ

จดหมายจากลูกศิษย์

หากได้อ่านเรื่องของ Gyro Gearloose แล้ว ให้บังเอิญมี e-mail ฉบับหนึ่ง แสดงความเห็นในอาชีพวิศวกร และคนรับจ้างสอนหนังสือ แปลกแต่จริง เดือนตุลาคมนี้ เป็นเดือนแห่งความเคียดแค้น และชิงชัง ทำอย่างไรได้นอกจากอดทน คิดเสียว่า รอให้กรรมทำหน้าที่ดีกว่า เพราะเห็นมานานักต่อนักแล้วว่า กรรมมีจริงและ

Date: Fri, 8 Oct 2010 09:59:29 +0700

คนที่มน้ำ สวัสดิ์ศรีรับอาจารย์ ผมขอขอบคุณอาจารย์มากครับที่เลี้ยงข้าวพวกผม มันอาจจะเข้าไปหน่อยนะ ครับแต่คงไม่เป็นไรนะครับ พอดีช่วงที่ผ่านมานั้นมันเยอะครับ ก็เลยไม่ค่อยมีเวลาครับ อาจารย์ครับผมเคย อ่านหนังสือเล่มหนึ่งสิ่งที่ผมได้จากหนังสือ สอนให้ผม ดื่มน้ำอย่าลืมคนชดบ่อ อาจารย์ครับในวันข้างหน้าถ้ามี โอกาสผมขอเลี้ยงคืนนะครับ ผมคงต้องทำงานก่อนครับเพราะมันจะได้เป็นเงินที่ผมหามาเอง ผมต้อง ขอขอบคุณอาจารย์มากๆนะครับ aloof@hotmail.com

สถาพรตอบ โอภาส เมื่อวานโผล่หน้าเข้าไปในห้อง มีอะไรหรือเปล่า ผมรีบร้อน เลยไม่ได้คุย เหมอนี้หน้าจะมี เวลาว่างเลี้ยงข้าวโอภาสกับณรงค์กรณ์ เหมอนี้เหมอนสุดท้ายจะจบ ผมอยากให้อาภาสเรียนต่อ หากไม่มีอะไร ติดขัดมาก ทูนาการศึกษาหาง่าย อยากให้ไปปรึกษา อาจารย์กำพลแล้วอย่างไรผมจะช่วย สวัสดิ์ศรี

Date: Sun, 17 Oct 2010 20:45:04 +0700

กราบสวัสดิ์ศรีรับอาจารย์ อาจารย์สบายดีไหมครับขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรงและ พักผ่อนมากๆครับ พอดีที่บ้านผมมีปัญหาครับ ห้องน้ำเกิดน้ำรั่วครับ ผมลองเปิดฝักดูครับข้างคงใช้พื้นสำเร็จรูปทำห้องน้ำครับ อาจารย์ พอมีวิธีแก้ไขแนะนำไหมครับ ผมลองให้ช่างลงยาแนวใหม่ก็แก้ไม่หายครับขอบคุณครับ รักและเคารพ ณรงค์กรณ์ มณีโชติ wanted_life100@hotmail.com

สถาพรตอบ แก้ปลายเหตุก็น่าจะต้องทำ Topping หรือคอนกรีตทับหน้าใหม่ อาจต้องยกสัณฐานบ้างชั้นออก ชั่วคราวก่อน โดยใช้ลวดตะแกรงเหล็กปู เสริมปูนทรายที่ใช้แต่งผิวเพื่อเพิ่มการยึดเกาะและกันซึม และควรปู พับขึ้นมาสักหน่อยเป็นคล้ายบัวเชิงผนัง ปูนแต่งผิวผสมกันซึม และพยายามทำให้พื้นมีความลาดเอียงลงไปสู่ Floor drain มากกว่าปกติ คงทำได้เท่านี้แหละครับ

Date: Sun, 31 Oct 2010 11:31:12 +0700

หนีพายุหิมะมาสู่ลมหนาว คิดถึงสมาคมสถาปนิกสยามฯ รายงานหนีพายุหิมะมาสู่ลมหนาวท่านอาจารย์ รายงานตัวว่ากลับมาถึงเมืองไทยแล้วครับ อยู่เมืองไทยมาหนึ่งวันแล้วครับ ยังไม่มีเวลาเขียนรายงานอะไร มากมายครับ เขียนแค่รายงานส่งเขไปก่อนครับเรื่อง "Contrast in Harmony" เกี่ยวกับการเดินทางไปยุโรป คราวนี้ครับ รายละเอียดจะพยายามเขียนรายงานต่อไปครับ (ขอเขียนเรื่อง Alaska ให้จบก่อน เต็มจะเป็นดิน พอกหางหมูครับ) กลับมาถึงเมืองไทยเจอข่าวมากมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพตัวเองและประเทศไทย รู้สึก ว่า ตอนนี้อะไรวิชาชีพของเราดูแปลกมากครับ ฯลฯ (ตัดตอน) ยกตัวอย่าง

๑. เรื่องน้ำท่วมประเทศไทย ที่เกิดความเดือดร้อนทั่วไปๆ มีข่าวว่าจะพิมพ์หนังสือ "บ้านหลังน้ำท่วม" (ที่ผม เขียนเอาไว้เมื่อ ๑๕ ปีที่แล้ว) พิมพ์โดยไม่มีมีการ edit ใหม่ ๆ เลย ๒,๐๐๐ เล่ม เพื่อแจกจ่าย (คราวที่แล้วน้ำท่วม ปี ๒๕๓๘ พิมพ์แจกไปสี่หมื่นกว่าเล่ม เพื่อให้ถึงประชาชนจริง ๆ) ... ที่วิบบางช่องติดต่อมาที่ผม (ซึ่งอยู่ ต่างประเทศ) เพื่อดำเนินการบางอย่าง อาทิตีพิมพ์หน้าเขาจะมาขอคุยด้วยครับ ... เกิดอะไรขึ้นหนอ
๒. เรื่องการสร้างตึกสูงที่วัดยานนาวา อันเป็นโรงแรมที่จะทำลายทัศนียภาพ และความขลังของวัดไปอย่าง หนัก ที่มีนักวิชาการและสถาปนิกมากมายคัดค้าน มีการรวบรวมรายชื่อกัน เป็นเรื่องเป็นราว ฯลฯ
๓. เรื่องการสร้าง Bangkok Eye ชิงช้าสวรรค์ยักษ์ ที่จะมีการสร้างชิงช้าสวรรค์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นที่ กล่าวขวัญกันโด่งดัง ราคา ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท แบบประเทศอังกฤษ (อังกฤษใช้เงิน ๖,๐๐๐ ล้านบาท) แต่ข่าว ตอนนี้อยู่ไปนิดเพราะน้ำท่วมประเทศไทย มีสถาปนิกอาชีพมากมายออกมาพูดถึงเรื่องนี้ และอยากให้ ... ออกมา action ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือการระดมสมอง เหมือนเมื่อครั้ง กรุงเทพมหานครมี โครงการจะทำถนนเลียบบแม่น้ำเจ้าพระยา สมัยพี่เต๋ย (นิธิ สถาปิตานนท์) เป็นนายกสมาคมฯ

ฯลฯ

เหมือนกับว่าจะกลับมาบ่นอย่างเดี๋ยวนะครับ พอก่อนสำหรับอาทิตย์นี้ นะครับ อาทิตย์หน้า ถ้าไม่มีอะไรผิดพลาด จะพยายามส่ง Final Report ALASKA มาให้อ่านครับผม ยอดเยี่ยม เทพธรรานนท์ yodyiam@loxinfo.co.th

สถาพรตอบ กราบอาจารย์ที่เคารพ ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีหลังใหม่ มีคนช่วยกันออกแบบมากมาย กายกองครับ แต่ที่สถาปนิกบอกได้แรงบันดาลใจจากดอกบัว และหอไตรวัดทุ่งศรีเมือง เห็นท่าจะไม่ถูกเรื่อง เสียแล้ว เพราะหอไตรดังกล่าว ท่านสถาปนิกอาวุโส ผู้ล่วงลับ ชี้ชัดว่า เป็นศิลป์แบบมอญภาคกลาง ที่ผสมผสานกับฝีมือช่างสกุลท้องถิ่นครับ หาใช้อัตลักษณ์ไม่ อ่านเรื่องสถาปนิกกับน้ำท่วม และสถาปนิกอาสา แล้ว ก็ขอเรียนอาจารย์ว่า อาจารย์ครับ ในหลวงทรงห่วงใยจังหวัดอุบลราชธานีว่าอยู่ท้ายน้ำ จะประสบชะตากรรมมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ ทำให้สื่อมวลชนเกือบทุกค่าย แห่แห่นไปจังหวัดอุบลราชธานี ท่านอดีตรักษาการดี ผู้เป็นศาสตราจารย์สาขาทรัพยากรน้ำ บอกว่า ท่านเกษียณอายุราชการ และไม่ได้ติดตามข่าวสาร จึงตกที่นั่งลำบาก เพราะในยามปิดเทอมเช่นนี้ ผู้เชี่ยวชาญเรื่องน้ำของคณะวิศวกรรมศาสตร์ไม่อยู่ (Not available) อย่างไรก็ตาม ยืนยันโดยอาศัยข้อมูลหลายแหล่ง ว่า น้ำคงไม่มากไปกว่าปีที่ผ่านมา แม้จะเอ่อท่วมสูงกว่าตลิ่ง ก็เป็นเพียงบริเวณริมน้ำ ซึ่งเป็นปกติวิสัยของทางน้ำที่ตลิ่งค่อนข้างราบ หาใช้ท่วมนองทั้งบ้านทั้งเมืองไม่ อาจเป็นคำทำนายที่พลิกโผ แต่เชื่อเถอะว่ามีเหตุผล แต่หากจะผิดพลาดก็กลัวอะไรเล่า รุ่งขึ้นอาจารย์ธนศ วีระศิริ โทรหาผมแต่เช้า เรื่องวสท. ขอให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ช่วยเป็นศูนย์กลาง ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ในการตรวจสอบอาคารบ้านเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างที่เสียหายเพราะกระแสน้ำ ผมตอบรับพร้อมติดต่อคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ช่วยเหลือเป็นศูนย์ที่ภาคกลางตอนบนอีกแรง มีผู้หวังดีถามผมว่า ศูนย์ของมิ่งที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีบุคลากร หรือผู้เชี่ยวชาญกี่คน ผมตอบว่า ตอนนี้ นับแล้วรวมได้ คนเดียว คาดว่าเร็ว ๆ นี้ คงจะทยอยยกกันมาเรื่อย ๆ หรือไม่ก็ทยอยกันถอนตัวเรื่อย ๆ ตอบแบบนี้ คงไม่มีใครกล้าถามอะไรอีกแล้วใช้ไหมขอรับ

ป.ล. กระผมขออนุญาตส่งประวัติ และผลการเรียนของอภิสิทธิ์ บุตรสุริย์ มาให้อาจารย์ด้วยความเคารพ สรุปรว่า เขาเป็นคนเรียนดีมาครับ แต่มักถูกล้อเลียนกลั่นแกล้ง สองสามวันก่อนเขาเดินทางมาจากกาฬสินธุ์ ไปดูน้อง ๆ ทำค่ายเยาวชนวิชาการที่มหาวิทยาลัย แวะเอาเอกสารให้กระผม ผมช่วยปรับปรุงแก้ไขข้อความ และส่งมาพร้อมนี้ขอรับ ด้วยความเคารพอย่างสูง เรื่องหลังจากนี้ ขึ้นอยู่กับบุญกรรมของเขาเอง ขออานิสสงฆ์ ครั้งนี้ ตอบแทนพี่ยอดเยี่ยม และน้อง ๆ วิศวกรที่บริษัท นะครับ

Date: Tue, 7 Sep 2010 17:57:17 +0700

เมืองจราชจาลอง อุบลราชธานี เรียน อาจารย์สถาพร ครับ ผมหายหน้าไปนาน แต่ยังทราบข่าวที่ผ่านทาง ดร. สมพร ครับ คือช่วงนี้ผมมีโอกาสไปช่วยทาง สสส. ทำงานเรื่องอุบัติเหตุจราจรอยู่ครับ และหมู่บ้าน ดร.สมพร เป็นหมู่บ้านตัวอย่างโครงการของ สสส. เขาแบ่งเป็นสี่ภาค เรียกว่า คณะทำงานสนับสนุนการดำเนินการ ป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุทางถนนในจังหวัด (สอจร) จะช่วยจัดเวทีให้เครือข่ายมาพบกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผมอยู่ภาคกลางครับ แต่ตอนประชุมจะประชุมร่วมกัน เท่าที่สังเกตทางภาคอีสานมีการรณรงค์เรื่องนี้กันมาก แต่ยังไม่เห็นเรื่องทางสังคมอยู่มาครับ บางครั้งการแก้ปัญหาที่เน้นวิธีการที่แปลกใหม่ แต่ไม่ค่อยคำนึงถึงผลกระทบข้างเคียงมากเท่าไรครับ ผมขอยกตัวอย่างกรณีเก่า ๆ นะครับ เช่น เมื่อก่อนเคยมีเรื่อง ไฟเขียว กระพริบ ก่อนไฟเหลืองไฟแดง ทางแยกที่เปิดไฟกระพริบก็มีผลดีครับ แต่เขาลืมคิดไปว่าแล้วทางแยกอื่น ๆ จะมีผลอย่างไร (เรื่อง Uniformity) ผ่านแยกนี้มีเขียวกระพริบ อีกแยกหนึ่งไม่มีจะเป็นอย่างไร กว่าจะปรับความเข้าใจเรื่องนี้ได้ก็ใช้เวลานานอยู่ครับ เรื่องที่ยกมาไม่ยากโทษใครครับ ทุกคนมีเจตนาดี แต่เท่าที่สังเกตงานในส่วนวิศวกรรมจราจรตอนนี้ยังขับเคลื่อนได้ไม่ดีเท่าไร เท่าที่สังเกตทีมที่ทำงานด้านอุบัติเหตุทางภาคอีสาน ของ สสส. ไม่มีวิศวกรอยู่เลยครับ ทางอุบลราชธานี มีปัญหาทางก่อสร้างขยายถนนแล้วเกิดอุบัติเหตุใน

Site ก่อสร้างบ่อยมาก และตอนนี้ทาง TOYOTA มีแผนที่จะทำเมืองจรรยาจำลองที่อุบลราชธานี ผมว่าประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นทางด้านวิศวกรรมจราจรโดยตรง น่าจะเชิญ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เข้ามาช่วยด้วย ในประเด็นนี้ที่มีความเห็นอย่างไรบ้างครับ เมื่อวันก่อนเจอ อาจารย์ลีธา ยังได้คุยเกี่ยวกับเรื่องคดีปรับทางเท้าเป็นถนนของอุบลราชธานี เรื่องนี้น่าสนใจมากครับ นำมาใช้เป็นบทเรียนสำหรับเทศบาลต่างในโครงการขยายถนนด้วย ไม่ทราบว่าคุณคิดคดีนี้คิดคืบหน้าไปถึงไหนแล้วครับ รักและเคารพ ดนัย เรื่องสอน danai_r@hotmail.com

สถาพรตอบ เรียงดร.ดนัย กระผมตั้งใจที่ได้รับเมลนี้ครับ ทราบจากลูกศิษย์ที่ทำงานที่กรมทางหลวง (โครงการสะพานข้ามแม่น้ำตาปี) ชื่อ นันตศักดิ์ ว่าได้ไปดูงาน หรืออบรมที่หัวหิน ได้มีโอกาสคุยกับนายช่างดนัย ผมถามที่อยู่เขา และตั้งใจจะส่งหนังสือของอาจารย์ยอดเยี่ยม เพชรรานนท์ ให้นัยอ่านเล่น จำไม่ได้จริง ๆ ครับ ว่าส่งให้หรือยัง (ช่วยกรุณาบอกผมด้วยนะครับ หากยังไม่ส่ง ก็จะมีส่งไปให้) คดีทุบฟุตบาทขยายถนนที่อุบลราชธานี ทราบจากนายที่ทำคดีนี้ให้กับผู้ได้รับผลกระทบว่า ศาลปกครองมีคำสั่งให้รื้อถอน หรือคืนสภาพให้เหมือนเดิม เท็จจริงอย่างไรจะติดตามให้การขยายทางโดยทุบฟุตบาท เป็นเรื่องสองด้านครับ ต้องยอมรับตรง ๆ ว่า ถนน “บางสาย” หรือ “บางแห่ง” น่าทำ (แต่ไม่ใช่ทุบทั้งหมด) เพราะผู้คนที่ถือสิทธิ์ค่อย ๆ รุกล้ำเขตทางสาธารณะจนคิดว่าตนเองมีสิทธิผู้ประกอบการหลายกิจการแอบดีใจ เพราะจะมี Side road parking เพิ่ม (ผมได้ยินมาจริง ๆ แหละ) แต่ที่ไม่ควรทำคือ ทุบ หรือขยายแล้วทำให้ สาธารณูปโภค อาทิ บันไดขึ้นลง สะพานลอย หรือเสาไฟ หรือป้าย ลงไปอยู่ในถนน และบางแห่ง เด็กนักเรียนต้องลงมาเดินบนถนนครับ เมืองจำลองหรือครับ ดีครับ สนใจครับ แต่ต้องไม่เห็นธุรกิจจะครับผมจะตอบอีก พี่ป๊อก

อ้าว พอดีผมเห็นรูปนายช่างดนัยออกทีวี เข้าใจว่ากำลังแก้ปัญหาอุบัติเหตุบนทางหลวงที่ราชบุรี โดยการใช้ทางลอดใต้สะพาน

Date: Sun, 7 Nov 2010 16:49:13 -0800

สวัสดีครับอาจารย์ ผมมาถึงที่นี้ตั้งแต่วันอังคารช่วงเย็นแล้ว แต่ Internet เพิ่งใช้ได้วันนี้ ที่นี้ไม่เหมือนที่ผมคิดไว้ซักเท่าไร ก่อนข้างเหนงมาก ที่นี้หกโมงเย็น เค้าก็ปิดเมืองกันแล้ว ในขณะที่กว่าพระอาทิตย์จะตกก็โน่นสาม-สี่ทุ่ม ทำให้ไม่มีกิจกรรมอะไรทำเลย นั่งเหงาๆอยู่คนเดียว ก่อนข้างเจียบครับแต่บรรยากาศสวยมาก ดันไม่มีหลายสีดูแปลกตาดี (สีเขียวอ่อน เขียวแก่ แดง ชมพู มีหมดทุกสีเลย) มีลมพัดทั้งวันหนาวมากแต่ก็มีแดดออก ไม่รู้จะอธิบายยังไง คือถ้ายืนอยู่กลางแดดก็จะเป็นไร (คือไม่หนาวแต่ผิวดำ+แสบผิว) แต่ถ้ายืนอยู่ในร่มก็จะหนาวทันทีเพราะลมพัดตลอด

รูปที่ ๑ และ ๒ ทัดนี้ภาพของ University of Canterbury ครับ แล้วรูปที่ ๒ นี้ก็หอพักผม

ที่นี้ค่าใช้จ่ายค่อนข้างแพง เทียบกับเงินที่ได้มาเลยต้องอยู่อย่างประหยัดครับ นี่ก็พยายามจะทำกับข้าวกินเอง อยู่ (ช่วงเย็น) รูปที่ 3 เป็นอาคารเรียนที่นี้ครับ ค่อนข้างสวยและร่มรื่นมาก

รูปที่ ๒ และ ๓

หอพักผมครับ รูปที่ ๔ อาคารเรียนที่ UC

อย่างที่บอกที่นี้แสงแดดคือ สวรรค์สำหรับพวกชาว Kiwi ดังนั้นเมื่อแดดออกเมื่อไรเค้าก็จะไปนั่งเฉลิมฉลองกัน กลางแดดทันที บางคนก็ไปนอนเล่น บางคนก็นั่งกินข้าง หม่อมสาวก็นั่งจู้จี้กัน (อิจฉา) ตามรูปที่ 4 ครับ (ที่ กลางร่มนะคนเกาหลี)

รูปที่ ๕ และ ๖ กิจกรรมกับแสงแดด

ของชาว kiwi

ที่นี้ยังมีแผ่นดินไหวอยู่หลังจากที่เพิ่งถล่มไปเมื่อเดือนที่แล้ว โดยรูปที่ ๗ และ ๘ เป็นรูปความเสียหายของ อาคารที่นี้ครับ แต่ส่วนมากเป็นอาคารเก่าก่อสร้างโดยอิฐ อาคารใหม่ ๆ ที่สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กนี้หนึ่ง เลย สมเป็นแผ่นดินที่มีชื่อว่ามีมาตรฐานการก่อสร้างที่ดีที่สุดในโลกที่หนึ่ง ผมนั่งอยู่ที่หอก็ยังมี After shock อยู่เลย ดึกโยกไปมาแต่ก็ไม่เป็นไร จริง ๆ ต้องขอบคุณ Prof. Park และ Prof. Paulay (ทั้งสองท่านเป็น ศาสตราจารย์ที่มีชื่อเสียงของโลก ในเรื่องการออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก และ Seismic design) จริง ๆ ที่ ช่วยทำให้ที่นี้เป็นแบบนี้ นี่ผมก็หวังจะมาเจอแกบ้างแต่พอรู้ว่า Prof. Park เสียชีวิตไปแล้วเมื่อสองปีก่อน ในขณะที่ Prof. Paulay เพิ่งเสียชีวิตไปเมื่อปีที่แล้ว ก็รู้สึกเสียดายเหมือนกัน

รูปที่ ๗ และ ๘ ความเสียหายจาก

แผ่นดินไหว

รูปที่ ๙ ถึง ๑๒ เมื่อวานก็เพิ่งไปเดินเล่นในเมืองมาครับเลยเอารูปมาฝาก รูปที่ ๙ เป็นวิหาร "Cathedral" ที่ดังที่สุดที่นี่ และรูป ๑๐ เป็นสวนพฤกษศาสตร์ (Botanic) ครับ เป็นสวนสาธารณะใหญ่เลย แล้วรูปที่ ๑๑ และ ๑๒ นี้ไปเที่ยวที่ Museum ที่ Christchurch ครับ ฉบับนี้เล่ากันพอหอมปากหอมคอนะครับ เดี่ยวเขียนมาหาอีก จ้อย joy.civil@gmail.com

สภาพรถบัส ไม่เห็นจะต้องตอบอะไร รูปถ่ายสวยดี รายงานได้รวดเร็วสุดยอด ช่วยชีวิตให้อีกไฟล์ตอนนี้มีเนื้อหามากขึ้น แก๊งโซเชียลันะที่สุดท้ายได้มีโอกาสหลีกเลี่ยงความจำเจเบื่อหน่ายไปเห็นสิ่งสงบสวยงาม ผมไม่มีโอกาสเลยจริง ๆ อาจเป็นเวอร์กรรมแหละ

ป.ล. จ้อย ภาณุวัฒน์ ลูกศิษย์รุ่นแรกของผมที่มหาวิทยาลัยนเรศวร ไปทำวิจัยที่ New Zealand หกเดือน กลับมาก็จบปริญญาเอกพอดี